

Knjiga proroka Daniela - Broj devedeset i jedan

Otkrivanje proročanske rijeke: putovanje kroz povezanosti između kretanja Danielovih viđenja

Jeff Pippenger

2024-02-24

Znanje koje je bilo otpečaćeno u pokretu prvoga anđela predstavljeno je viđenjem o rijeci Ulai u knjizi proroka Daniela. To viđenje predstavlja sedmo, osmo i deveto poglavlje Daniela, a znanje koje je bilo otpečaćeno u pokretu trećega anđela predstavljeno je viđenjem o rijeci Hiddekel, koje predstavlja deseto, jedanaesto i dvanaesto poglavlje. Veze između ta dva pokreta obilne su. Ta su dva pokreta međusobno povezana sa sto dvadeset i šest godina, od pobune 1863. do vremena svršetka 1989. godine.

Oba vremena svršetka, u svakom pokretu, obilježena su „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Poganstvo, a zatim papinstvo, gazili su Svetište i vojsku sve do vremena svršetka 1798. godine. Od pobune 1863. pa do 1989., odvijalo se duhovno gaženje, kako je prikazano četirima gadostima u osmom poglavlju Ezekijela.

Četrdeset i šest godina od kraja prvoga gnjeva do kraja posljednjega gnjeva 1844. godine, tijekom kojih je Krist podigao duhovni hram u koji je iznenada došao 22. listopada 1844., predstavlja paralelu s vremenom svršetka 1989. godine pa sve do uskoro dolazećega nedjeljnog zakona, kada Krist ponovno podiže duhovni hram u koji će iznenada doći u času velikoga potresa iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja.

Kada je treći anđeo stigao 1844. godine, Glasnik Saveza iznenada se pojavio da očisti sinove Levijeve, ali su do 1863. ti nevjerni Leviti odbacili Mojsijevu poruku predanu po Iliji i pošli lutati pustinjom. U tom procesu kušanja „graditelji“ će naposljetku odbaciti „kamen ugaoni“ „sedam vremena“, a zatim prijeći iz pokreta Filadelfije u crkvu Laodiceje. U posljednjim danima, kada Glasnik Saveza iznenada dođe u svoj hram, pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu, On će upotrijebiti vjerne Levite da pozovu svoje drugo stado. Vjerni posljednjih dana prijeći će iz „crkve“ Laodiceje u „pokret“ Filadelfije.

Pokret prvoga anđela objavio je svoju formaliziranu poruku dvjesto dvadeset godina nakon što je bila objavljena Biblija kralja Jakova, a pokret trećega anđela objavio je svoju formaliziranu poruku dvjesto dvadeset godina nakon što je bila objavljena Deklaracija o neovisnosti. Formalizirana poruka obaju pokreta bila je osnažena ispunjenjem jednog proročanstva o islamu, koje je bilo označeno silaskom anđela. Dolazak anđela označio je početak „rasprave“ iz drugoga poglavlja Habakuka te doveo do objavljivanja Habakukovih ploča.

Osnažena poruka koju su predočavale Habakukove ploče dovela je do razočaranja, koje je uvelo vrijeme odgode, koje je dovelo do poruke Ponoćnoga poklika, a koje je završilo ispunjenjem poruke Ponoćnoga poklika. Paralele koje postoje između ta dva pokreta konačan su dokaz za one koji žele vidjeti da su svi elementi mileritske povijesti povezani s poviješću sto četrdeset i četiri

tisuće i da se u njoj ponavljaju. Vremensko razdoblje kasne kiše unaprijed je prikazano u mileritskom pokretu, a ispunjava se u pokretu Future for America. Nadahnuće opetovano obavještava one koji su voljni čuti da će samo oni koji prepoznaju kasnu kišu primiti je.

Razdoblje, pokret i poruka potonjega dažda svi su prikazani u povijesti milerita, a riječ „prepoznati” označuje uviđanje nečega što ste već prije vidjeli. Jedini način da se vidi razdoblje, pokret i poruka potonjega dažda jest prepoznati da su bili oslikani u povijesti milerita. To je također bilo oslikano i u drugim svetim reformnim pokretima. Mileritski pokret bio je početni pokret koji predstavlja završni pokret te stoga ima mnogo više izravnih upućivanja nego raniji reformni pokreti. On također nosi pečat Alfe i Omega, koji kraj nečega uvijek prikazuje početkom nečega.

U mileritskom pokretu bili su postavljeni temelji, a središnji je stup bio Daniel, osmo poglavlje, trinaesti i četrnaesti redak. Svjestan sam da sestra White poistovjećuje četrnaesti redak sa središnjim stupom i temeljem, ali stvarnost je da je četrnaesti redak odgovor na pitanje iz trinaestoga retka. Odgovor je prazan bez razumijevanja pitanja koje ga je potaknulo. Trinaesti redak prepoznaje viđenje gaženja, koje izvršavaju dvije pustošeće sile, a četrnaesti redak jest viđenje Krista koji obnavlja Svetište i vojsku koji su bili pogaženi. Dva su viđenja izravno povezana kontekstom, gramatikom i Palmonijem, Divnim Brojiteljem.

William Miller bio je upotrijebljen da prepozna temeljne istine, a to su Daniel 8, 13 i 14. Prvi dragulj koji je otkrio bilo je „sedam vremena“, što predstavlja gaženje iz 13. retka, a okvir na kojemu je izgradio svu svoju proročku strukturu bio je motiv „dviju sila koje pustoše“, prikazan u 13. retku. Miller je ispravno prepoznao da je „svagdašnja“ gnusoba iz 13. retka bilo poganstvo, a prijestupnička sila koja pustoši bilo je papinstvo. U tom smislu sama „osnova“ Millerova okvira, i „temelj“ temelja i središnjega stupa, bilo je razumijevanje da „svagdašnja“ u osmom poglavlju predstavlja poganstvo. Temelj porasta spoznaje iz mileritske povijesti bio je da je „svagdašnja“ iz osmog poglavlja Daniela bila poganstvo, a nadahnuće je pažljivo istaknulo da su „oni koji su objavljivali vijest o času suda imali ispravno razumijevanje svagdašnje“.

Temelj svjetla, predstavljen kao „umnoženje znanja” u vrijeme svršetka 1989. godine, jest također i „svagdašnja služba”. To je jednostavno još jedna božanska usporednica. Da bi se prepoznalo umnoženje znanja koje je prikazano u posljednjih šest redaka Danijela jedanaest, potrebna je primjena spisa Ellen White. U svojim spisima ona utvrđuje da će se povijest retka trideset i prvog Danijela jedanaest ponoviti u završnim recima Danijela jedanaest. Bez tog nadahnutog ključa razumijevanje usporedne povijesti retka trideset i prvog s recima četrdesetim i četrdeset prvim bilo bi mnogo teža zadaća.

„Svagdašnje“ u Danielovoj knjizi predstavlja poganstvo i temelj je temelja za milerite, a također je i temelj poruke za pokret sto četrdeset i četiri tisuće. To je ujedno i istina koja je namjerno pretvorena u zabludu putem „laži“ uvedene u treći naraštaj laodicejskog adventizma, koji je bio predočen trećom gadosti „žene koje oplakuju Tamúza“ u osmom poglavlju Ezekijela, te kompromisom koji predstavlja treća crkva, Pergam.

Božansko usmjerenje koje vodi ulogu „svagdašnje žrtve” kao pitanja u vremenu kasne kiše naprosto je zapanjujuće i nadilazi svaku mogućnost ljudske konstrukcije. Četvrti naraštaj laodikejskog adventizma prikazan je kako se klanja suncu, predstavljajući tako prihvaćanje žiga zvijeri. Sestra White utvrđuje da primiti taj žig znači doći na isto gledište kao i zvijer te da će oni koji se zbune u pogledu značenja antikrista na koncu završiti na strani čovjeka grijeha. Sve je to prikazano drevnim starješinama u Jeruzalemu u osmom poglavlju Ezekielu.

U trećem i četvrtom naraštaju Bog sudi onima koji Ga mrze, a ta se osuda izvršava dok drugi razred prima pečat Božjeg odobravanja. Sam odlomak u Svetome pismu koji je Williamu Milleru pružio svjetlo potrebno da prepozna kako je poganski Rim bio prikazan kao „svagdašnja žrtva” u knjizi proroka Daniela, najizravnije je poistovjećenje čovjeka grijeha, kojemu se stari ljudi klanjaju u osmom poglavlju Ezekielu. To poglavlje prepoznaje papu kao drugu silu pustošenja, a istodobno prepoznaje i poganstvo prve sile pustošenja. A istina koja je predmet toga odlomka jest uloga poganskoga Rima, koji je u 2. Solunjanima sila što zadržava papinstvo da ne uzdigne prijestolje sve do 538.

„Svagdašnje“, koje je bilo Millerova temeljna istina i koje mu je omogućilo da oblikuje proročki okvir zasnovan na dvjema pustošnim silama koje gaze Svetište i vojsku, jest istina koju Pavao prepoznaje kao istinu koja se odbacuje i koja donosi silnu zabludu na one koji ne ljube upravo tu istinu u posljednjim danima. U skladu s usporednim povijestima, ta ista istina, koja je temeljna istina, omogućila je organizaciji Future for America da oblikuje proročki okvir o konačnom trostrukom savezu u posljednjim danima.

I ne samo to, nego je ta temeljna istina, koja je temeljna istina za obje usporedne povijesti, pretvorena u „laž” koja postaje temeljna zabluda i Pavlova snažna obmana, kao okvir lažne poruke „mir i sigurnost” lažne pozne kiše, koju proglašavaju ljudi koji više nikada neće podići svoj glas i pokazati Božjem narodu njegove prijestupe. „Svagdašnja” predstavlja temelj i pokreta prvog i trećeg anđela, a kada su pobunjenici Laodiceje njezino značenje izvrnuli naglavce, poistovjetivši sotonski simbol kao simbol Krista, lažni je simbol postao temelj krivotvorene poruke lažne pozne kiše.

Začudite se i divite; vičite i vapijte: pijani su, ali ne od vina; teturaju, ali ne od žestoka pića. Jer je Gospod izlio na vas duh duboka sna i zatvorio vaše oči: proroke i vaše glavare, vidioce, pokrio je. I sva vam je utvara postala kao riječi zapečaćene knjige, koju daju učenomu govoreći: „Čitaj ovo, molim te”; a on kaže: „Ne mogu, jer je zapečaćena.” I knjiga se daje onomu koji nije učen, govoreći: „Čitaj ovo, molim te”; a on kaže: „Nisam učen.” Zato Gospod reče: „Budući da mi se ovaj narod približava svojim ustima i svojim me usnama časti, a srce svoje udaljuje daleko od mene, i strah njihov prema meni naučen je po ljudskoj zapovijedi, stoga, evo, opet ću učiniti čudesno djelo među ovim narodom, čudesno djelo i čudo; jer će propasti mudrost njihovih mudraca i razboritost njihovih razboritih bit će skrivena.” Ja o onima koji duboko nastoje sakriti svoju namjeru od Gospoda, i djela su im u tami, pa govore: „Tko nas vidi?” i „Tko nas poznaje?” Doista, vaše izvrćanje stvari naglavce bit će smatrano kao lončarska glina; jer hoće li djelo reći o onome koji ga je načinio: „Nije me načinio”? ili će oblikovana stvar reći o onome koji ju je oblikovao: „Nije imao razuma”? Izaija 29:9–16.

Svi su proroci govorili o posljednjim danima, a otvoreno laganje kako bi se značenje izraza „svagdašnja služba” izvrnulo naglavačke usko oponaša definiciju neoprostivoga grijeha. Proglasiti neku osobu zauvijek izgubljenom nadilazi sposobnost, odnosno moralnu ovlast, ljudi u odnosu prema drugim ljudima, ali to nije ono što se ovdje prepoznaje.

Oni u Izaiji koji izvrću stvari naglavce, što je jednostavno drugi izraz za ono što Izaija drugdje označuje kao nazivanje tame svjetlom ili svjetla tamom, prepoznati su kao starješine koje vladaju Jeruzalemom dok se prikazuje njihov konačni sud.

Jao onima koji zlo nazivaju dobrim, a dobro zlim; koji tminu pretvaraju u svjetlost, a svjetlost u tminu; koji gorko pretvaraju u slatko, a slatko u gorko! Jao onima koji su mudri u vlastitim očima i razboriti sami pred sobom! Jao onima koji su junaci u ispijanju vina i ljudi od snage u miješanju opojnoga pića: koji opravdavaju bezbožnika za nagradu i oduzimaju pravedniku njegovu pravednost! Zato, kao što oganj proždire strnište i plamen sažiže pljevu, tako će korijen njihov biti kao trulež, i cvijet njihov uzdići će se kao prah; jer su odbacili Zakon Gospoda nad vojskama i prezreli riječ Sveca Izraelova. Zato se gnjev Gospodnji raspalio protiv njegova naroda, i on je pružio svoju ruku na njih te ih je udario; i zadrhtaše brda, a njihova trupla bijahu razderana nasred ulica. Uz sve to, njegov se gnjev nije odvratio, nego je njegova ruka još uvijek ispružena. I on će podići stijeg narodima izdaleka i zazviždati im s kraja zemlje; i evo, doći će brzo, veoma brzo. Izaija 5:20–26.

Božji stijeg (sto četrdeset i četiri tisuće) podiže se kao stijeg pri skorom donošenju nedjeljnog zakona, kada se „raspaljuje gnjev Gospodnji na njegov narod”, te On „pruža svoju ruku na njih”, i „udara ih”, i „njihovi će leševi biti razderani nasred ulica.” Nasred ulica jesu ulice Jeruzalema kada je anđelima zatiračima iz devetoga poglavlja Ezekielu zapovjedbno da pođu „i udaraju: neka se oko vaše ne sažali, niti imajte milosti: sasvim pobijte starce i mladiće, i djevojke, i malu djecu, i žene; ali ne pristupajte nijednomu čovjeku na kojemu je znak; i počnite od mojega Svetišta. Tada počese od starih ljudi koji bijahu pred Domom.” Ezekielovi „stari ljudi”, za koje sestra White kaže da su trebali biti čuvari naroda, jesu Izaijini „pijanci Efrajimovi” koji „izvrću sve naopako” u dvadeset osmom i dvadeset devetom poglavlju.

U petom poglavlju oni su oni koji su „silni piti vino i junaci miješati žestoko piće; koji opravdavaju bezbožnika za mito“. Objavljivanjem knjige Questions on Doctrine, drevni su ljudi pili iz čaše otpadajućega protestantizma i iznijeli lažno evanđelje opravdanja koje tvrdi da se ljudi ne mogu posvetiti, da je Krist naša Zamjena, ali ne i naš Uzor. Čineći to, knjiga je opravdala bezbožnika, za nagradu da bude prihvaćena među palim crkvama otpadajućega protestantizma. Ovaj odlomak označava njihovu konačnu osudu, a razlog te osude jest to što su „prezreli riječ Sveca Izraelova“. To su učinili odbacivanjem razumijevanja o „svagdašnjoj službi“, kako su ga iznijeli oni koji su naviještali vijest o času suda, i pijući iz čaše otpadajućega protestantizma.

U tom odlomku oni ono što je slatko pretvaraju u gorko, a ono što je gorko u slatko. Poruka koja je u ruci anđela kada On silazi slatka je, ali je zaključak poruke gorak. Oni tvrde da je istinita poruka poznoga dažda, koja započinje kada anđeo silazi, gorka, a na završetku poistovjećuju slatku lažnu poruku o miru i sigurnosti, jer se ne mogu suzdržati od toga da sve izvrću naglavce.

Ulomak u kojem je taj grijeh prikazan nalazi se na svršetku njihova zajedničkog vremena kušnje. Stoga je primjereno uvidjeti da je njihovo djelovanje, kojim sotonsko djelo poganstva poistovjećuju s Kristovim djelom, proročki paralelno s neoprostivim grijehom, koji se sastoji u poistovjećivanju djela Duha Svetoga s djelom Sotone. Unošenje „laži” u treći naraštaj adventizma pružilo je temeljnu logiku njihove lažne poruke o poznoj kiši te na njih naposljetku navodi silnu zabludu. Upravo je odlomak u kojem je Miller došao do razumijevanja ispravnog značenja izraza „svagdašnja” onaj u kojem su prikazani kao oboreni.

Neka vas nitko ni na koji način ne zavede: jer taj dan neće doći ako najprije ne dođe otpad i ne otkrije se čovjek grijeha, sin propasti; koji se protivi i uzvisuje iznad svega što se zove Bog ili se štuje; tako da kao Bog sjedi u hramu Božjemu, pokazujući samoga sebe da je Bog. Ne sjećate li se da sam vam to govorio dok sam još bio s vama? I sada znate što ga zadržava da se otkrije u svoje vrijeme. Jer tajna bezakonja već djeluje: samo onaj koji sada zadržava, zadržavat će dok ne bude uklonjen. I tada će se otkriti onaj Bezakonik, kojega će Gospodin uništiti dahom svojih usta i zatrti sjajem svojega dolaska: njega, čiji je dolazak po djelovanju Sotone sa svakom silom i znakovima i lažnim čudesima, i sa svakom prijevarom nepravde među onima koji propadaju; jer nisu primili ljubav prema istini da bi se spasili. I zato će im Bog poslati silnu zabludu da povjeruju laži: da budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su uživali u nepravdi. 2 Solunjanima 2:3–12.

Proroci govore o posljednjim danima više nego o bilo kojoj drugoj prethodnoj svetoj povijesti, a to vrijedi i za ovaj odlomak. Temelj Millerova porasta znanja također je temelj porasta znanja koji je stigao 1989. godine, jer ispravno razumijevanje proročke povijesti povezane sa „svagdašnjom” opisuje povijest četrdesetog i četrdeset prvog retka jedanaestog poglavlja Daniela. To znači da će, ako učenik proroštva ne razumije ulogu poganstva i njegov proročki odnos prema papinskom Rimu, taj učenik biti nesposoban prepoznati da je djelo najprije obuzdavanja uspona papinstva, a zatim djelo postavljanja papinstva na prijestolje zemlje, izvršilo poganstvo, te da to djelo predočuje ulogu zvijeri iz zemlje iz Otkrivenja trinaest, koja u početku obuzdava papinstvo, ali se potom mijenja i postavlja ga na prijestolje zemlje. Uloga zvijeri iz zemlje iz Otkrivenja trinaest prikazana je kao budućnost Amerike.

U sljedećem ćemo članku nastaviti naše razmatranje otpeaćenja svjetla rijeke Hiddekel.

„Onaj koji vidi ispod površine, koji čita srca svih ljudi, kaže za one koji su imali veliku svjetlost: ‘Nisu ojađeni ni zaprepaseni zbog svojega moralnog i duhovnog stanja.’ Da, izabrali su svoje vlastite putove, i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove zablude i pustit ću da ih snađe ono čega se boje; jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao; kad sam govorio, nisu slušali; nego su činili zlo preda mnom i izabrali ono što mi nije bilo po volji.’ ‘Bog će im poslati silnu zabludu da povjeruju laži’, jer ‘nisu primili ljubav istine da bi se spasili’, ‘nego su uživali u nepravdi.’ Izaija 66:3, 4; 2 Solunjanima 2:11, 10, 12.

„Nebeski Učitelj upitao je: ‘Koja bi jača zabluda mogla zavesti um od privida da gradite na pravome temelju i da Bog prihvaća vaša djela, dok u stvarnosti mnoge stvari provodite prema svjetovnoj politici i griješite protiv Jehove? O, to je velika obmana, očaravajuća zabluda, koja ovladava umovima kada ljudi koji su nekoć upoznali istinu, zamijene oblik pobožnosti

njezinim duhom i silom; kada misle da su bogati i obogatili se te da im ništa ne treba, dok su u stvarnosti u potrebi za svime.””

„Bog se nije promijenio prema svojim vjernim slugama koji čuvaju svoje haljine neokaljanima. Ali mnogi viču: ‘Mir i sigurnost’, dok iznenadna propast dolazi na njih. Ako ne bude temeljitog pokajanja, ako ljudi ne ponize svoja srca ispovijedanjem i ne prime istinu kakva je u Isusu, nikada neće ući u nebo. Kada se u našim redovima zbude očišćenje, više nećemo spokojno počivati, hvaleći se da smo bogati i obogaćeni, te da nam ništa nije potrebno.”

„Tko može istinito reći: ‘Naše je zlato okušano u ognju; naše su haljine neokaljane od svijeta’? Vidjela sam kako naš Učitelj pokazuje na haljine takozvane pravednosti. Svukavši ih, razotkrio je nečistoću koja se krila ispod njih. Tada mi je rekao: ‘Zar ne vidiš kako su oholo prikrili svoju nečistoću i trulež karaktera? ‘Kako posta bludnicom grad vjerni!’ Dom Oca mojega pretvoren je u kuću trgovine, mjesto odakle su božanska prisutnost i slava odstupile! Zbog toga vlada slabost i nema snage.’” Testimonies, svezak 8, 249, 250.